

A falusi élet szépségei

Falu, vidék, kistelepülés. Három szó, mely ugyanazt jelenti, melyekről több eszköz, foglalkozás eszünkbe jut. Ez az a hely, ahol láthatjuk a felkelő Nap sugarait, hallhatjuk a kakasok ébresztő kukorékolását, a gépek kora reggeli munkába indulását. Egy hely, melynek szépségei, hagyományai még ma is tündökölnék. Vidék. Mintha itt az idő lassabban telne, ahol a hétköznapi problémák eltűnnek, ahol a rohanó világból kicsit kiléphet az ember. Gondolják ezt a városban élők, mit sem sejtve az előttünk jelentkező akadályokról. Sok városi vidékre költözik a jobb és nyugodtabb élet reményében. De az idő múlásával jönnek a meglepetések.

Míg a városi ember számára a kakasokkal való ébredés, a mindennapos munka a földeken és az ezzel járó gépek megtisztítása újdonság, falun ez mindennapi, megszokott és természetes. Ha szezonidő van, nincs megállás, sem pihenő. A termények folyamatos betakarítása teszi lehetővé a szükségleteink kielégítését. Falun jellemző az állatok tartása és gondozása, gyakoriak a disznó, csirke-, nyúl-, pulyka- és birkavágások.

Falun az emberek ismerik, segítik egymást, míg a nagyvárosokban a szomszédokkal jobb esetben csak köszönőviszonyban van az ember, vagy azt sem tudja, kik a szomszédai. A falusi élethez hozzátartozik a folyamatos pletykálgodás. Az utcára lépve, ismerős személybe ütközve meg kell állni beszélgetni.

A falun élő gyerekek parasztyerek megnevezést kapnak, de itt élnek mesemondók is, gondolok itt az idősekre, az életük nagy részét már leélt nagymamákra, nagytatákra, dédszülőkre. A városi ember ha pihenni szeretne, legtöbbször falura látogat többcsillagos szállodák helyett, a falusi ember számára pedig pihenés a városi fürdőbe, mozikba látogatás.

Én szeretek falun élni, szeretem a földeken való munkát és az állatok gondozását.

*Rúzsza Kristóf,
5.osztály, Orom*